

ΜΙΑ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΕΡΕΥΝΑ ΤΟΥ ΜΠΟΥΚΕΛΕΟΥ

ΠΩΣ ΚΕΡΔΙΣΑΝ ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΤΟΥΣ ΧΡΗΜΑΤΑ ΟΙ ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ ΞΕΧΟΝΤΕΣ ΕΛΛΗΝΕΣ

(Όμιλουں οι κ.κ. Λογοθέτης, Δέδες, και Ι. Χρυσικόπουλος)

Τόν λόγον έχον τρείς αντίπροσωπευτικοί τύποι, ένας της επιστήμης, ένας της βιομηχανίας και ένας τού έμπορου — οί κ. κ. Γ. Λογοθέτης, Δέδες και Χρυσικόπουλος.

Ο νέος ύπουργός της Δικαιοσύνης κ. ΛΟΓΟΘΕΤΗΣ δεν ανήλθεν εις τού ύψηλό αυτό άξίωμα τυχαίως. Πριν φθάση στό έπίπεδο της σημερινής επισιτιμονικής εξελίξεως του, έχειράσθη νά εργασθή πολύ, νά κοπιασθή όσον δλίγα επισιτιμονικός. Ούτε ισχυρούς προστάτας είχε, ούτε χρήματα. "Αν άντιόχητή τού άντίελε άπολείστακος στην κοπήδη έργασία του, στην άρμητική και φιλανθρωπική έρεσί του προς την επιστήμη, σήμερα θεωρείται από τους πιο βαθείς νομοδιδασκάλους, αλλά άρχισε ως άσημος δικηγόρος...

— Τά χρόνια ίκίνα ήσαν, μάς λέγει, πολύ δύσκολα. Δεν ήμπορούσε νά σκεφθίη κανείς νά δικαιώσει στην πρωτεύουσα, άν δεν είχε χρήματα. Έπήγα γι' αυτό, μετά τις εξετάσεις μου, στην γενετήρια μου, τάς Καλάμας. Έκεί έδικηγόρησα τρία έτη και κατόπιν εισήλθα στον δικαστικό κλάδο ως πρωτοδίκης. Τά πρώτα χρήματα τά έκέρχισα ως δικηγόρος εις τάς Καλάμας. "Ήσαν τού άντίτιμον της δικηγορίας μου άμισθής. Δεν ένθημούμια τίποτα άκριθώς, αλλά τού ποσόν ήτο άσημαντόν...

Στόν δικαστικό κλάδο ο νέος ύπουργός της Δικαιοσύνης είχε λοιπόν εξέλιξιν. Νεώτερος άκόμη έξάρθε μέχρι της θέσεως τού πρόεδρου Έκτείνου. Παρητήθη κατόπιν διά νά καταλάβη την θέσην τού νομακού συνδικού του ύπουργείου τών Ναυτιλιών, εις την θέσην τού όποιου ήλθετο μέχρι της άρραμοσίας του ως ύπουργού της Δικαιοσύνης.

Ο βιομήχανος κ. ΔΕΔΕΣ είναι σήμερα από τους πιο ισχυρούς παράγοντας της ελληνικής βιομηχανίας. Υπήρξε για μία όλόκληρη τριετία πρόεδρος τού Συνδέσμου Βιομηχιάνων και έντ σημασία συνδικού του, Διευθίνων την μεγαλύτερη βιομηχανία έλληνικών μεταλλών, την Χρυσικόπουλίδου.

— Πώς άρχισατε τού στάδιό σας, κ. Δέδες; τόν έρωτούμε.

— Έίνε μεγάλη ιστορία, που δεν λέγεται με λίγα λόγια, μάς άπαντά. Για νά σας πώ από τού άρχος μέχρι που έφθισα εντε όλόκληρη ιστορία κιά τώρα δεν έχω τόν καιρό. Έίνε 6 1/2 ή όρια κιά τού ταχυδρομίου πλείστοι επί 7. Όθελω νά στείλω γράμματια. Πράσσει μεν άλλα όρα νά τά πωθώ με την άνει μάς...

Νά πρηνόμε ; Αυτό φυσικά δεν μάς συνέφερε. Και έθδεσμεν εις ένέργειαν τά πλάνια μέσα.

- Έίσατε Άθηνάος, κ. Δέδες;
  - Μάλιστα. Άλλά κατόπιμα από τού Κρανιάδιν.
  - Τότε θα ξερετε πού τού άρβανίτζικα.
  - Και φυσικά τού ξέρο, μάς άπαντά με ένσημηφάνεια ο κ. Δέδες.
  - Ο πατέρας σας ήταν άγρότης ;
  - Όχι, καπέτανος. Έίχε καρδιά ιστορφόρα και γύριζε σ' ύλες της θάλασσης.
  - Τότε θα κάνατε και σεις καπέτανος ή θ' άρχισατε ως ναύτης.
- Ο κ. Δέδες χαμογέλα.

έγώ ο ίδιος για την ταφή του... Θά φροντίσω έγώ ο ίδιος για τού στερνό του κρεβάτι... Κι' όταν τού αποθέσω με τού ίδια μου τά χέρια, εκεί στο άγνωστο για δλους στερνό κρεβάτι του, τότε... "Ω, τότε θα έσπλαγώ πλάτ του κι' έγώ ΚΑΙ ΘΑ ΚΟΙΜΗΘΟΥΜΕ ΜΑΖΥ ΤΟΝ ΑΙΩΝΙΟΝ ΥΠΝΟ ΜΑΣ ! "Υγιαίνετε, φίλοι μου !

"Εοφίσε με περισσότερη λαχτάρα τού πτώμα τού παιδιού του, κόλλησε τά χέλι του στο κρυστό μέτωπό του και με τού ίδιο μου... τού σурτό κι' άθόρυβο ήχημα του... δρασκελίσε πάλι τού κατώφλι της πόρτας, κι' έγινε άφαντος !

"Ανατριχιασμένοι άπ' την άκουσήτη σκηνή, ο Γκοντράν και ή κυρία Καραμάν, είχαν καρφωθή άκίνητοι στη θέσι τους...

Κι' όταν συνήλθαν και θέλησαν ν' αναζητήσουν τόν φορτωμένο με τού πτώμα τού παιδιού του τραγικόν πατέρα, ήταν πολύ άργά πειά : Έίχε εξαφανισθή για πάντα, δίχως ποτέ ν' άκούση κανέναν τί είχε άπογίνει...

ΤΕΛΟΣ

— "Όχι, ούτε μουτους έκαμα, ούτε καπέτανος. "Υστερα από τις σπουδές μου έδούλεμα στην στεριά και ύψ στη θάλασσα. "Ανοιξε ο πατέρας μου ένα κατάστημα δημοπρασιών. Σιταφές και καλαματώσες ;

- Και τί μισθό σας έδωσε ο πατέρας σας ;
- Στην αρχή... 30 ήμερες τόν μήνα, — όπως λέει κ' ο λαός — έκτός εάν οι μήνες είχαν 31 ή 29 ήμερες. Κατόπιν έκλήρονόμωρα τού κατάστημα. Με την άπόδο τού χρόνου έκάματε και άκείνημια. Άφού είχαμε τά σιτάρια, γιατί νά μήν τά άλέθουμε κιάλας ;
- Η «Χρυσικόπουλος» πού παραγογί έχει σήμερα ;
- Ένα έκατομμύριο 200 χιλιάδες μέτρα μεταξούτά τού χρόνου. Έχομε δυό έργοστάσια. Ένα στον Ποδόνακτη, που άπασχολεί 850 έργάτες και ένα δεύτερο στην Ρομείνουτα της Μακεδονίας κοντά στό σερβικό σύνορα με 350 έργάτες. "Η πρώτες έίλες εντε έλληνικές.
- Ένχαριστά, κ. Δέδες.
- Ο κ. Δέδες ξαναλάττα.
- Γιατί μ' εχάμαστέτε ;
- Για την συνέντευξι που μου δώσατε.
- Όστε αυτό ήταν όλο ;
- Αυτό.

Ο κ. Ι. ΧΡΥΣΙΚΟΠΟΥΛΟΣ, ο μεγαλύτερος της όδοδ Σταδίου είναι αυτοδημιούργητος, όπως ο κ. Ενοφάν Λαμπρόπουλος. Δημιούργημα και ο κ. Χρυσικόπουλος, όπως και ο κ. Λαμπρόπουλος της μεγάλης εργασιότητάς του, δεν φοβήθηκε ποτέ την δουλειά. Ξεκίνησε από τού χωριό τού όσημα και έπέτυχε νά κατακτήση την πρωτεύουσα. Έχει σήμερα έξαιρετική φήμη στον έμπορικό κόσμο. Τού μεγάλου κατάστημα νεωτερισμών στην όδο Σταδίου εντε άπό τού καλύτερα, που έχομε — κιά ίσως νά μήν ύστερη και από αυτά της Εύρώπης.

"Όταν τόν βλέπομε στό κατάστημά του μάς αποδέχεται με ένγένεια, αλλά και με πολλές ένσημηφάνειες, όταν τού άνακουσώμε τόν σκοπό της έπισκεψής μας.

— Άν θέλατε νά μιλήσωμε για άλλα πράγματα είμας προθύμος, μάς λέγει. Γιατί ζητάτε ν' άνακαλύψετε πραγματοποιημένα χρόνια ;

Τού ξηγήσαμε ότι δεν εντε κατ'νομιό τού ν' άρχιση κανείς τού στάδιό του χωρίς μεγαλειά και πλούτη κ' ότι όλες ή κορυφές της πολιτικής της άναουσεως, τών τραπέζων, τών πρώτων κορυφών, ύπουργού, πρωτόν, άκαδημαϊκού, χρηματιστής μάς άπαντίσανε προθύμως στην έρώνα μάς.

— Κι' έγώ, μάς λέει, θεωρώ τιμή μου ότα άρχισα άσημος και ταπεινός και όπί το έχω τού όφελος στην δουλειά μου. Δεν πρόκειται, λοιπόν, γι' αυτό. "Η άρνησί μου γιά σας άπαντίσω προέρχεται από την άντίληψι ότι δεν νομίζω ένδιαφέρουσα την ζωή μου. "Οίκο φτωχοί έκαματε και όποιος κολλεϊσταν γιά πλούτη δεν σας λέει την αλήθεια. Ψομί και άλλες έτόψωμε στη νεότητά μας, ενώ έδουλεύαμε 16 και 18 ώρες στο εμποροπώλητος. Πρόσφασα τις ετοβάνταρες, τά μονάλετια και όλες έκείνες τις νομισματικές μονάδες, που ύπήρχαν πριν από 40 και 50 χρόνια.

- Και πώς άρχισατε τού στάδιό σας, κ. Χρυσικόπουλε ; Μήπως ως εμποροπώλητος, όπως ο κ. Λαμπρόπουλος ;
- Και φυσικά. Τι ήθελες νά άρχισω ως τραπέζης ; Ο άδελφός μου στην Πάτρα είχε άνοξει μεγαλή, αλλά τού διέλιπε. Έίμωγα από τού χωριό μου και ήρθα στην Άθήνα εις τά 1888. Για κάμποσα χρόνια δουλέμω ως υπάλληλος σ' ένα έμπορικό κατάστημα. "Ανοιξε άργότερα ένα μικρό μαγαζάκι. Με την πολλή δουλειά και με τή δούσημα τών αδελφών μου καταφέρωμε νά ήξισωμε...
- Όστε οι άδελφοί εντε μεγάλη ένίσχυση σέ μία έπιχείρησι ;
- Βέβαια εντε καπέτα οι άδελφοί, αλλά ύπάρχει μία μικρή διαφορά. Οι άδελφοί εντε ή ρόδος. Για νά κινήθων πρέπει νά ύπάρχη ή μηχανή...
- Και ή μηχανή ποιά εντε, κ. Χρυσικόπουλε ;
- Αυτό που έχει όλο τού βάρος της δουλειάς, την κυβερνήσι της.
- Ως εμποροπώλητος ποιά μισθό πήρατε για πρώτη φορά ;
- Δεν άβέλει τόν χρόνο νά σας τού άναφέρω. Μία όλόκληρη περιουσία... Δέκα πέντε (άρθρηδ 15) λεπτά ! !